

December 2021

Seneste nyt

Preben Bang Henriksens Nyhedsbrev (102)

Sund fornuft på nordjysk

Uden mad og drikke...

Rigtig mange velmenende vælgere har udtrykt ængstelse for, om jeg nu også får noget at spise.

Jeg skal ikke afsløre svaret, men blot bemærke, at hvis jeg skulle svinde ind til ingenting, så er det i givet fald min egen skyld.

Folketinget har nemlig to spisemuligheder. Det drejer sig dels om "Brydesens Kantine", hvor man napper en hurtig håndmad, dels om den store og mere kendte: "Snapsetinget".

Brydesens kantine på 2. sal er opkaldt efter den navnkyndige forpagter Jens Brydesen, der i 1960 arvede forretningen efter sin far og først gik på pension i 1995.

Snapstinget blev indrettet i 1918, da det 3. Christiansborg var færdig, smukt med stuk, søjler og karnapper. Inventaret er i dag et skrækkeligt nutidsprodukt, der slet ikke passer ind i stilen. Her kan medlemmer og ansatte spise evt. med en enkelt gæst. Flere gæste-grupper henvises til de tilstødende lokaler.

I Snapstinget er der selvbetjening. Prisen for den mad, der kan være på en stor frokosttallerken, er 44 kr., et portionsprincip, der i øvrigt kan få mange af mine kollegaer til at udfordre naturens love.

Maden er moderne (ingen sovs etc.). Driften er i øvrigt udliciteret til Claus Meyers Kantiner.

Tonen i folketingsalen

Formanden for folketinget skal sikre, at forhandlingerne i Folketingssalen foregår på værdig vis. Salen skal hverken fungere som børnehave eller feriecenter, og det kan naturligvis give visse udfordringer. Det skete eksempelvis i 1982, da et medlem af Venstresocialisterne optrådte i shorts og badetøfler. Som oftest overtrædes reglerne bevidst med henblik på at komme i medierne, der sædvanligvis hellere vil skrive om amning i Folketingssalen end om behandlingen af lovforslag.

Herud over skal formanden sikre en sober tone i debatten med udveksling af synspunkter og uden personlige angreb. Eneste sanktionsmuligheder ved overtrædelser er dog, at det pgl. medlem udelukkes fra møder i 14 dage, hvilket dog aldrig har været anvendt.

Af konkrete ord var det i 1850 ordet *“røverhistorie”*, der gav anledning til den første påtale. Et par år senere fandt formanden det upassende, at et medlem kritiserede plantageejere i Vestindien for *“at drive skammelig menneskehandel”*. Formanden mente ikke, at det var berettiget at bruge så stærke udtryk, da handel med negerslaver var lovhjemlet. I 30érne måtte man ikke i folketinget kritisere Nazityskland eller kalde hagekorsflaget for et *“morderflag”*. Også et ord som *“sagførerfif”* blev påtalt!

De seneste 10 år har flg. udtryk været blandt de mest påtalte: *“skide være med”*, *“svagpissere”*, *“sgu”*, *“fanden”*, *“gudhjælpemig”*, *“røvrendt”*, *“på røven”*.

Selv om sømandsbossen Preben Møller Hansen (“Fælles Kurs”) kun tilbragte 8 måneder (1987) i Folketinget, så fik han dog sat et par aftryk.

Støjberg

Den 13.12. kl. 13 gik der et gys igennem Christiansborg.

De fleste havde – som jeg – rimelig klart forventet en frifindelse i rigsretssagen, andre en dom med bødestraf. Det blev langt fra resultatet, idet 25 ud af 26 dommere var af en ganske anden opfattelse. Med hensyn til straffen (2 mdr. ubetinget fængsel) kan jeg ikke undlade at drage sammenligning til hvordan andre (og langt grovere lovovertrædelser pådømmes i de danske domstole.

Med en fængselsstraf var der ingen tvivl om, at det også var exit fra folketinget. En trøst kan være, at det er rimelig klart, at et genvalg til Folketinget renser tavlen. Og Inger kan i den grad være sikker på genvalg ved det valg, der kommer indenfor 1½ år, uanset om hun stiller op som løsgænger (fordrer ca. 20.000 stemmer), med eget parti, for DF eller for andre.

Mange har efterfølgende kommenteret dommen. Den første var forhenværende statsminister Lars Løkke Rasmussen, da nu fik travlt med at lægge afstand til Støjbergs administration. Havde han dog bare gjort det, dengang da han var hendes chef, var sagen aldrig opstået men afklaret med eksempelvis "en næse". Men dengang var der ingen – og slet ikke LLR – der sagde nej tak til stemmeslugeren og stemmeslugerens administration.

Som nævnt var domfældelsen en overraskelse for mange – mest betænkelig var måske landets statsminister, hvis egen situation sandsynligvis vil blive afgjort til sommer, når minkkommissionens resultat foreligger.

Hvad så Mette Frederiksen?

Inger Støjberg fik 60 dages ubetinget fængsel for en ulovlig instruks formuleret i en pressemeddelelse.

Men hvordan var det med statsministeren den 3. november 2020, da hun tonede frem på skærmen med budskabet om, at alle mink skulle aflives. Det kom fra egen mund, på direkte tv og udtalt af landets statsminister. Om noget var det en instruks så klar og tydelig, at politi og militær straks gik i aktion.

Instruksen var ulovlig. Hvis man kan gradbøje begrebet, så var den i virkeligheden temmelig meget mere ulovlig end den instruks, Støjberg blev dømt for. Statsministerens ulovlige instruks medførte ikke adskillelse af nogle par i en måned eller to, men nedslagtning af 14 mio. minik samt af et helt erhverv med deraf følgende personlige og familiemæssige katastrofer. Nu i øvrigt suppleret med en statsudgift til erstatning på omkring 19 mia. kr.

Men statsministeren vidste ikke noget om ulovligheden. Hun havde godt nok modtaget papirer, der klart beskrev problemet. Men dem havde hverken hun eller hendes mange embedsmænd læst! Så derfor er hun selvfølgelig uskyldig. Nu er det heldigvis sådan, at ukendskab til loven ikke fritager for ansvar – og da slet ikke for Danmarks statsminister.

I mellemtiden har stort set alle involverede fået kollektivt hukommelsessvigt, sms'er er pudsigt nok ved en fejl blevet slettet for den "kriminelle" periode (dog underligt nok kun for de involverede i Statsministeriet). Erindringen om sagens møder fortoner sig hos de fleste.

Socialdemokraterne har helt ret i, at de to sager ikke er ens. Minksagen er langt, langt værre.

Lex Britta

Britta Nielsen stjal 113 millioner fra Statskassen. Der var tale om midler, der via socialministeriet skulle være gået til samfundets svageste. Det er et helt ufatteligt beløb. Kammeradvokaten – statens faste private advokatkontor – har efterfølgende frikendt kammeradvokatens gode kunde (socialministeriet) for mangler ved kontrol og tilsyn.

Tyveriet kostede Britta 7 velfortjente år i spjældet og nogle ligeså velfortjente år til børnene, der lystigt brugte løs, velvidende at pengene var stjålne.

Meget naturligt har Staten efterfølgende forsøgt at sætte sig på de få aktiver, som Britta stadig har i behold. Langt det meste kan man nemlig pudsigt nok ikke finde. Blandt disse aktiver er rate- og kapitalpensionskonti.

Problemet er så lige, at pensionsopsparingskonti er ifg. Retsplejeloven er undtaget fra "kreditorforfølgning" – de, der har penge til gode, kan altså ikke sætte sig på disse konti – hvilket fsv. er forståelig regel til beskyttelse af den, der hver måned livet igennem har indsat og opsparet 800 kr. til pensionsalderen. Kæden hopper så bare lige af for en stund, når Østre Landsret i en afgørelse fra efteråret (S3517-20) har nægtet Staten at "sætte sig" på Brittas rate- og kapitalpensioner. Dem skal hun selv have mhp. at forsøde sin alderdom.

Det virker helt urimeligt og beskæmmende overfor lovlydige borgere.

Derfor har jeg udarbejdet et forslag til behandling i folketinget, hvorefter midler, der henstår på rate- og kapitalpensioner ikke skal være "helle", når der er tale om, at kontohaveren er dømt for berigelseskriminalitet. Den, der har stjålet penge, skal naturligvis ikke kunne placere penge på særlige pensionskonti og leve fint heraf, mens man griner af den, der har fået midlerne stjålet.

Forslaget er benævnt "beslutningsforslag B46" (se link) og skal behandles i folketingsalen den 18. januar 2022.

Kriminalforsorgen

Som så meget andet afgøres også fængselsvæsenets indretning og økonomi ved 4-års planer, der forhandles med folketingets partier.

I forgangne måned blev der således efter et halvt års forhandling indgået forlig mellem S, SF, K og DF om en ny 4-års aftale. Det var en aftale, som Venstre ikke kunne "se sig selv i". Det skyldtes bestemt ikke den meget publicerede ide om at leje et fængsel i Kosovo til 7 % af de indsatte (300 personer), der i forvejen skal ekspederes ud af Danmark ved først givne lejlighed. Den ide er vi fuldt og helt enig i.

Når Venstre ikke kunne gå med i aftalen skyldes det de kraftige lempelser, som man ved samme lejlighed vedtog for de resterende 93 % (4000) indsatte i de danske fængsler.

Således har man nu i aftalen besluttet, at mere af fængselsopholdet skal kunne "afsones" hjemme med fodlænke og i "pensioner", at løsladelse generelt skal ske tidligere, og at straffen for de, der svindler med Covid-støtten, skal halveres. Det sker samtidig med, at vi forhandler nye hjælpepakker til de dele af erhvervslivet, der er voldsomt trængt. Et meget fint signal!

Endelig har forligspartierne – herunder de konservative – besluttet, at den gæld, som de kriminelle efterlader sig fra straffesagen, skal falde væk efter 5 år på dydens smalle sti. Det gælder ikke for den lovlydige borger, der går konkurs med sit firma eller for familien, hvis hus er gået på tvangsauktion. De hæfter i realiteten for deres gæld resten af livet. De er nemlig ikke kriminelle.

Hvordan de konservative så kunne lokkes med på den galej – det forbliver noget af en gåde for mig. Det er og bliver ikke Venstres retspolitik.

Spin amok

Regeringen, hvis valgoplæg bl.a. har været at spare på statens konsulentforbrug, har siden valget ansat 26 spindoktorer formedes skatteyderbetalte 25 mio. om året.

Selv har statsministeren 3 spindoktorer, hvoraf to tjener over én million om året hvortil kommer pension og andre engangsvederlag. Men spin-maskinen stopper ikke her. Statsministeren havde ikke sat sig i stolen, før hun oprettede et "politisk sekretariat" til flere millioner kroner. Siden har andre ministerier fulgt efter.

Tænk sig hvis dette cirkus beskæftigede sig med noget fornuftigt. Tænk sig hvis bare en enkelt af de 26 doktorer så i det mindste kunne mande sig op til at fortælle, når regeringen – og regeringschefen – er på gal kurs. Men end ikke det kan man forvente i en enmandsstyret regering.

FV 2022?

Får vi folketingsvalg i 2022? Spurgte man politiske iagttagere for et halvt år siden – før sms'erne forsvandt – ville de fleste nok have svaret bekræftende.

Men nu er det efterhånden tvivlsomt. Minkskandalen og de forsvundne sms'er martrede socialdemokratiet under kommunal- og regionsrådsvalget i november. Pt. er der intet, der tyder på en ændring heri, og aktuelt er der derfor ikke meget, der tyder på nogen særlig lyst fra statsministerens side til at få regnskabet gjort op.

Og dog, som afdøde Erhard Jacobsen engang udtrykte: "*Mands minde – det er sådan ca. 14-16 dage*". Overlever Mette Frederiksen mink-kommissionens rapport (sommer 22), og er dansk økonomi på trods af Corona i smult vand, kan et par velfærdsreformer og et samarbejde hen over midten muligvis skærpe valglysten.

Med venlig hilsen

Preben Bang Henriksen